

Augustus en de toekomst van het Romeinse rijk (Verg. Aen. VI, 788-823)

'Hūc geminās nunc flecte aciēs, hanc aspice gentem
Rōmānōsque tuōs. Hīc Caesar et omnīs Iūli
prōgeniēs māgnū caelī ventūra sub axem. 790
Hic vir, hic est, tibi quem prōmittī saepius audīs,
Augustus Caesar, dīvī genus, aurea condet
saecula quī rūsus Latiō rēgnāta per arva
Sātūrnō quondam, super et Garamantas et Indōs
prōferet imperium: iacet extrā sīdera tellūs, 795
extra annī sōlisque viās, ubi caelifer Atlās
axem umerō torquet stēllīs ardentibus aptum.
Hūius in adventum iam nunc et Caspia rēgna
respōnsīs horrent dīvum et Maeōtia tellūs,
et septemgeminī turbant trepida ōstia Nīlī. 800
Nec vēro Alcīdēs tantum tellūris obīvit,
fīxerit aeripedem cervam licet, aut Erymanthī
pācārit nemora, et Lernam tremefēcerit arcū;
nec, quī pampineīs victor iuga flectit habēnīs,
Līber, agēns celsō Nysae dē vertice tigrīs. 805
Aut dubitāmus adhūc virtūtem extendere factīs,
aut metus Ausoniā prohibet cōnsistere terrā?
Quis procul ille autem rāmīs īnsīgnis olīvae
sacra ferēs? Nōscō crīnīs incānaque menta
rēgis Rōmānī prīmam quī lēgibus urbem 810
fundābit, Cūribus parvīs et paupere terrā
missus in imperium māgnū. Cuī dēinde subībit
ōtia quī rumpet patriae residēsque movēbit
Tullus in arma virōs et iam dēsūēta triumphīs
agmina. Quem iūxtā sequitur iactantior Ancus 815
nunc quoque iam nimium gaudēs populāribus aurīs.
Vīs et Tarquiniōs rēgēs animamque superbam
ultōris Brūtī, fascīsque vidēre receptōs?
Cōnsulis imperium hic prīmus saevāsque secūrīs 820
accipiet, nātōsque pater nova bella moventīs
ad poenam pulchrā prō libertāte vocābit,
īnfēlix, utcumque ferent ea facta minōrēs:
vincet amor patriae laudumque immēsa cupīdō.